

Je hebt vandaag een archetype gekozen dat bij je past en een aantal ontmoetingen gehad. Geef je ervaringen weer in de vorm van een verhaal dat je samen met de anderen in deze sessie maakt.

Voorstel titel 1: Lost in abstraction

Voorstel titel 2: Dialoog tussen tien kluizenaars

Voorstel titel 3: Over spek, en een paar andere dingen

Voorstel titel 4: Met medemens meer mans!!!!!!!!!!

Voorstel titel 5: De ontmoeting: *Free your mind and fill in a line*

Voorstel titel 6: Gut- o -gut wat een filosofen zijn wij toch

Voorstel titel 7: Wat als we dit allemaal niet hadden gedaan?

voorstel titel 8: The return of the archetype

voorstel titel 9: meet the zoekers

Voorstel titel 10: the return of the storyteller

Voorstel titel 11: Samen in het hokkie!

Voorstel titel 12: structuur door chaos

Voorstel titel 13: Hoe zestig mensen een volkomen krankzinnig stuk maken en denken dat ze visie hebben.

Voorstel titel 14: In vrijheid samen werken

Voorstel titel 15: Zicht op Zijn

voorstel titel 16: Archetypes: The strijder strikes back

voorstel titel 17: The english grondvester

Voorstel 17: arche(type)loos ontmoeten, een verhaal over menselijke interactie

Voorstel 18: Divergeren is oplossen in het niets.

Voorstel 19: Zoek jezelf en gij zult zich vinden in deze tekst Visie

Voorstel 20: The sequal: convergeren is een zwart gat

Na afloop wordt bekend gemaakt welke titel gekozen gaat worden. Degene met de meest pakkende titel wint ook een prijs. De prijs zal bestaan uit een lang weekend weg: plaats van bestemming is europa, land wordt later bekend gemaakt.....

P.s. Geheel verzorgd door Mensit.

Hoofdstuk 1 Billy Bragg

De verrassing van deze mooie middag: ik zie geen typen, ik zie alleen prachtige mensen. Ik ben een verteller en moet nu schrijven. De eerste ervaring hier doet me denken aan het verhaal van Billy Bragg. De Engelse singer-songwriter uit de punk en new wave periode.

Hij begon zijn werkzame leven "in the office". Als jongste bediende. Hij voelde zich er niet thuis. In zijn nette pak, met collega's waar hij niet echt verbinding mee had. Daarbij dan ook nog de kantoorhumor. Over voetbal, vrouwen en met een licht racistische ondertoon. Dat zullen de Meesters niet leuk vinden. ;-). Billy voelde zich er niet thuis. 's Avonds. 's Avonds ging Billy maakte hij muziek en ging hij naar concerten. Billy, de grote fan en bewonderaar van de Clash, de maatschappijkritische Engelse punkband. In die tijd werd, begin jaren 80, werd een concert georganiseerd. Rock against racism. Met de Clash.

Billy ging erheen. Alleen. En naarmate hij dichterbij kwam, werden de straten steeds voller. Nog veel meer punkers waren onderweg naar een concert, wel 100.000.

En op de terugweg dacht hij terug aan het fantastische optreden van de Clash. Maar er bleef iets veel belangrijkers bij.

Hij was niet alleen. Zoals op kantoor. Wat bijbleef waren de 100.000 anderen, die zijn beelden deelden. Ik ben wie ik ben en ik hoor bij mijn gelijkgestemden. Niet altijd zichtbaar - maar voortaan altijd aanwezig! Billy werk wakker het is 2008 die andere bestonden in zijn hoofd. Hij ontdekte dat maatschappij kritiek dingen bespreekbaar maakt maar dat mensen niet op hun eigen verantwoordelijkheid worden aangesproken, alles mocht, alles kon. Billy kwam tot een hoger inzicht toen hij het verhaal van de wilde zwijnen hoorden.

"In een groot bos in Hilversum hebben zwijnen een mooi leven ze vroeten lekker in de modder en de vogeltjes profiteren hiervan. Een groep vogels vindt de zwijnen maar stom want ze laten de heerlijke wormpjes liggen. Weer een andere groep snapt het wel de zwijnen moeten geholpen worden. Nee zegt een andere vogel laat ze maar met rust als snappen dat wormpjes zo lekker zijn dan blijft er niks voor ons over. Opeens komt er een vogeltje heel angstig en met veel wondjes aangevolgen. Huilend vertelt de vogel dat hij bijna was opgegeten door een zwijn. Tja zegt een vogel ze blijven stom. Nee we kunnen ze heropvoeden, nee wegjagen is het beste. Het vogeltje dat gewond was zit alleen in een hoekje niemand is met hem bezig. Totdat er een ander vogeltje kwam aanvliegen en vol passief een lief liedje voor hem ging fluiten. De gewonde vogeltje knapte op en samen vlogen ze de wijde wereld in. De anderen bleven nog lang en hevig praten over het probleem van de wilde zwijnen..... En ze leefden nog lang en gelukkig: onder het motto: Wrijving brengt glans! "

Maar o jee wat gebeurd er nu met Billy: Hij ontwikkeld nu nieuwe visies voor mensen hoe ze moeten samenleven.

Ow ik dacht dat het die meneer was die ook de pest heeft aan visies ;) degene die 's nacht brult van ongeluk! Whehehehehehehe!!!!

Wie heeft er nu een hekel aan visie?! Het gaat om goede visies! Ze zijn zo zeldzaam.... Volgens mij had hij geen hekel aan visies. Ik kan me zelfs voorstellen dat hij een echte visionair is. Je moet zelf wel veel gevoel voor visie hebben om er een hekel aan te hebben. Maar vervolgens gaat het om de vertaling van visies naar concrete, operationele zaken. Anders blijven het inderdaad alleen maar wazige ideeën. Oke, visionairs kunnen - als ze goed luisteren naar anderen - door hun beperkingen op te leggen vrijheid creëren. Als iedereen weet waar we naar toe gaan ontstaan nieuwe ideeën en mogelijkheden.

Hoofdstuk 2: Lost in abstraction

Naarmate we ouder worden, groeien we van dromen naar doen. Durven we niet meer te dromen over vergeten we te dromen? naar sturen en verschuiven we wellicht ook van het ene naar het andere archetype. Het type wat je op dat moment van je leven nodig hebt overheerst dan. Alle typen heb je inzelf in de hand. je. Je bent alles en je kunt alles zijn. Maar je ziel, opvoeding, karakter, omgeving, opvoeding en opleiding maken een paar typen overheersend. Als je denkt dat alles van tevoren duidelijk is, dan heb je misschien nog niet goed nagedacht of gevoeld. Soms zijn er kabouters en die zijn heel leuk. Ook een ontmoeting met reuzen kan erg vermakelijk zijn. kabouters brengen je meer down to earth, terwijl reuzen het leuker vinden om te discussieren op het spirituele vlak. dat maakt het geheel toch overzichtelijk: gewoon reuzen en kaboueters/. Laten we de archetypen terugbrengen tot 2: kabouters en reuzen. Je weet nooit wat ze doen. Dat is reuze spannend. Smurfen zijn blauw, klein en schattig. Ken je ze nog van AH! Maar als we AH opnemen in deze vergelijking vind ik ook dat we een derde archetype moeten toevoegen, de hamster! Hamsters zijn klein, onzichtbaar binnen de organisatie, leuk om mee rond te hangen en uitermate geschikt voor het verzamelen van informatie.

Er was eens... een molenaar met 3 zoons. Op een dag stierf de molenaar. De oudste kreeg de molen, de tweede de oude ezel en de jongste zoon kreeg de molenaarskat. Hij vond dat niet geweldig, totdat de kat hem zei: geef me een paar leren laarzen en een jute zak..... etc. De meeste van jullie wten hoe het de markies van Carabas vanaf dan vergaat. En zo niet, dan wil ik het graag nog eens vertellen. Maar dat uittikken duurt me nu te lang.

Hoofdstuk 3 Happiness in beweging

Maar toen kwam er een kluizenaar die een broertje dood had aan sprookjes, en doodleuk meldde:

"Was die molenaarszoon geïnteresseerd in zijn archetype? Of de kat? Het eindresultaat staat toch al vast. Je hoeft alleen maar een beetje bij te sturen om op de stroom te blijven. Sterker nog: als je teveel van je bestemming afwijkt, iets waar je ego vaak voor zorgt, kom je vanzelf in een situatie waarin het einde zoek lijkt. We noemen dat meestal burn-out of zo. En juist die situatie die zo erg lijkt, is je hulp om te springen naar iets waar je wel gelukkig van wordt. Je kunt dat kabouterwerk noemen, zo je wilt. Dit voor het geval iemand uit de groep op het lumineuze idee komt om over kabouters te gaan schrijven ;-)."

Hoofdstuk 4 Dialoog tussen 10 kluizenaars

De kat dacht, ik pak die kluizenaar lekker terug! En hij zeide:

" Ik was een Dienaar en nu weet ik dat niet meer zeker. Wat is het moeilijk om me nu onderdeel te voelen van dit team en dit gezamenlijke product. Dit is Dienen in de barre praktijk ...", ook is dit de creativiteit van de verteller in optima forma. Hebben we al wee archetypes afgedekt. Maar de kat voelde zich een misdienaar.

Vanuit de mist kwam er een schijnsel opgedoemd, de contouren werden langzaamaan duidelijker. Dat is een mist-dienaar

" Hallo dienaar! Is het mogelijk om je hier en nu te ontmoeten door al deze dialogen heen? Ken je identiteitscrisis ja, wel drie, zegt Jeanette, de zoeker. Maar we vinden altijd weer een nieuwe weg en een crisis... Is dit nou speeddaten? Wil je Jeanette leren kenne dan? Maak je maar bekend? Vast een andere zoeker.

Waarom denk je dat? Zoekers zoeken zoekers toch? En wat is communiceren dan? Zoek, zocht, gezocht. Zoeken mooi zijn als je weet wat je zoekt. Het kan ook zeer frustrerend zijn als je niet weet je zoekt. Gelukkig is de denker aanwezig om te bedenken

wat er gezocht dient te worden. Haha ... wat een meta-visie ... en wat moeten we dan zoeken (een zoekende verteller). Misschien iemand met wie je een biertje kan drinken? Voor! " Ik ga voor het rozeetje, ik lust geen bier namelijk.

En warempel, toen kwam er nog een tweetal opgedoemd uit de mistflarden. Een kleine. En een héle grote:

" Misschien ben ik dan over tien jaar wel iemand met visie en kan ik ook mooi krijten. Henk, ben je niet aan het krijten? Nee, Henk gaat mij inspireren. Maak je voor mij een tekening van een kabouter, op de paddestoel met witte stippen. vergeet dan niet om er ook een hamster en reus bij te tekenen :p "

Al snel hadden Henk en de kabouter spijt dat ze juist op déze plek in het bos terecht waren gekomen. Want daar troffen ze een kluizenaar, een Jeannette, een kat en een duistere figuur die weer begon te mijmeren:

Oh my goodness! Wat is dit nu weer? Was ik maar thuis gebleven en onder de dekens lekker eindeloos visies bedenken.....

Hoofdstuk 5 Return of the Archetypen

" Naast dat je alle archetypen in je hebt is het vooral de kunst om je bewust te zijn van welke archetypen je in meer of juist mindere mate in je hebt. Als je ouder wordt en meer ervaring opdoet kun je juist de archetypen die minder ontwikkeld zijn verder ontwikkelen. Om zo een completer mens te worden, zowel zakelijk als privé. Bovendien is het van belang - ook zowel zakelijk als privé - om de archetypen die je minder in je hebt juist op te zoeken en toe te voegen aan je contacten / netwerk. Altijd maar met soortgenoten om de tafel is ook niet alles. Verschillende invalshoeken leveren immers meer resultaat op. Misschien niet altijd sneller, vaak wel beter. Blade blade bla. een beetje lucht.

De kunst van het ontmoeten is het uitstellen van je oordeel. Als je in een ander land bent en een andere cultuur, je openstelt voor anderen en het mee neemt naar je eigen omgeving, dan verrijk je die. wie zou je willen ontmoeten. Moet je daarvoor uit je cultuur of uit je hoofd? Het is niet of/of, maar en/en. Je moet je openstellen en je horizon verbreden, ze versterken elkaar.

Mensen ontmoeten is vooral bedoeld om elkaar te kunnen helpen. Informatie uitwisselen doe je niet alleen voor jezelf. Nee, duhhh, daar zijn er minstens twee voor nodig. Een goede ontmoeting is wederkerig en gelijkwaardig. "

Blijkbaar heette de kabouter Socrates, want Henk zei tegen zijn kleine reisgenoot:

Maar kan dat nog wel? 30.000 boodschappen per persoon per week. En dat was in 2002!! De hoeveelheid technische informatie verdubbelt per jaar. Kortom, hoe haalbaar is het voeren van dialogen. Hoe maakbaar zijn we in al dit woordengeweld? Je kunt virueel elk archetype zijn dat je wilt zijn? Word ik Laura Croft? En welk archteype is zij? Ik denk een hele bijzondere.

"Socrates, wat vind jij ervan?"

Socrates zou Socrates niet zijn als hij een antwoord gaf. Nee die goser moest het van de vragen hebben (één dwaas kan meer vragen dan duizend wijzen kunnen beantwoorden):

Hoofdstuk 6 Wie ben je

" Gaat het om wie je bent of wie je wilt zijn? Het gaat om wie je bent natuurlijk. Alleen weet je aan de oppervlakte niet altijd wie je bent. Soms denk je het te weten, maar blijkt het toch dat je alle kanten opstuurt. Het beeld van wie je bent wordt natuurlijk ook door de ander ingekleurd. Je bent daar wel sterk afhankelijk van. Wat is belangrijker: het beeld dat je zelf hebt of het beeld dat anderen van jou hebben? Het lijkt allemaal geweldig, maar ondertussen bouwt de spanning zich op. Ontmoeten is ook niet moeten,

alles is goed. En ontwikkelen is de wikkels eraf halen, eenvoudig maken. Ontwikkelen doet soms ook pijn. Het is niet altijd fijn, hou het bij het oude dat is lekker veilig en nog veel makkelijker. Ja, en dan alle mooie dingen missen? Je mist nooit de mooie dingen, die komen vanzelf wel weer op je af. Het is een kwestie van om je heen kijken en onbevooroordeeld te genieten.

Niemand durfde vroeger voorbij ijsland te varen, want dan zouden we van de wereld afvallen. Nu zou dat kunnen gebeuren ook nog. Het ijs dat je tegenhield is er binnenkort niet meer. Je kunt je afvragen of de archetypes die daar nu rondlopen ene verrijking zijn, maar het is een mooi land waar veel mooie mensen rondlopen ", met spekjes en zo.

Hoofdstuk 7 Spekkig

INTERMEZZO over SPEKJES

(het hoofdverhaal gaat zo door)

Oproep aan iedereen die van spekjes houdt: Schrijf hier mee aan een gedicht over spekjes! Dat hoofdverhaal is zo droog, dat komt zo wel weer!

MMMMMMMMMMMMMMMM, spekjes
Met van die lekkere plekjes
Prik ze aan de hekjes
Met kaassaus erbij

MMMMMMMMMMMMMMMM, spekjes
Voor de lekkere trekjes
Het rijmt niet precies op sektes
Maar het maakt me wel heel blij

MMMMMMMMMMMMMMMM, spekjes,
Een vuurtje op mooie stekjes
Roosteren aan een stok
Chocolademelk in mijn mok

Pas op voor vlekjes
als je aan de slag gaat met spekjes
ze spetteren zo lekker
ze pruttelen zo vet
groeiden ze maar als stekjes

Ik eet mijn spekjes graag met ei
Ik eet ze graag met geitenkaas
En met een appeltje erbij
Spekjes zijn mij altijd de baas

Recept voor spekjes
Loop naar de supermarkt
Koop een pak biologische spekjes
En smu-smu-smullen maar!

Voor mij geen spekjes meer
Billy het varken verdient geen zeer
Laat hem in zijn modder zitten
van spekjes ga ik flippen

Ach we slachten Bobby wel
Die is ook lekker hoor

Eet jij zijn staartje
Dan eet ik zijn oor

Heerlijk marshmallows
roosteren op het vuur
van het gesprokkelde hout
op het strand
met de gitaar
en de Clash
samen en toch alleen
verbinding
een gevoel ervaren
wat alleen jij kan
en dan in de zee springen

rennen door de duinen
wedstrijdje doen wie het hardst kan fluimen

Ik doe mee
wij doen mee
en winnen
leuk
is genoeg zo
nee, die laatste weg
blijf...

Hoofdstuk 8: hoe spekjes echte zieners ont_moeten

Volgens mij vindt de echte ontmoeting (verbinding) plaats in het ont - moeten. Oftewel het niet - moeten. Als er iets moet, in welke zin dan ook, kan de diepere verbinding met de ander niet echt plaatshebben. De andere kunst, naast eerder genoemde, is dus volledig moet - loos zijn! ?? is dat zo? Ja, dat is zo! Pressure creates diamonds. Wanneer je juist wel 'moet' verdiepen en je neemt hier de tijd voor (jaja ... dat ben ik wel met je eens) dan stel je vragen, kom je tot dialoog en uiteindelijk flow ... als dat echt niet moet ... vakantie ...

Mooie woordspeling. van onthechten. Maar je allemaal bij een groep horen, iemand zijn, betekenis hebben. Hoe flow kan een mens zijn? Vast grond is belangrijk, die grond zit in jezelf maar krijg je ook van je omgeving. Je identiteit is je gegeven, niet een gegeven.

Een dier met visie. We denken aan een arend. Met de helikopterview en oog voor detail. Het is een soort wijsneus.

Waarom niet een kabouter, dan blijf je dicht bij de mens. Of dicht bij de neus en voeten. Alles is dichtbij. Of zijn we vergeten hoe het is om klein te zijn? En wat dacht je dan van reuzen, reuzen kunnen toch wel worden vergeleken met zieners en hun visie. Dat is de kunst. Alles dichtbij te laten zijn. wel een beetje benauwd. een beetje lucht is niet verkeerd.

proost! Toch dat biertje? Of een lekker rozeetje? OP het strand in Bloemendaal. Wel met spekjes dan. Ja, marshmallows! Heerlijk!

Hoofdstuk 9 Grenzenloos...is krachtiger zonder verhalen

Ik had een hekel aan wijsneuzen, totdat ik er een tegenkwam die net zo grenzeloos is als ik zelf. Samen gingen we op zoek naar een visionair want die beperken ons. En laat deze persoon nu in ons midden zijn. Gek, moedig, toevallig, maf en dierbaar..Hoe ziet ie eruit, wil ik ook wel ontmoeten.

Iedereen interpreteert een archetype anders, je moet communiceren met elkaar om de beelden af te stemmen. We willen teveel, gelukkig wel, anders gebeurt er niks. Saaie boel.

Na een lange, wat chaotische discussie, besloot Jeannette een verhaaltje te vertellen:

Er was eens een klein meisje dat zonder idee op pad ging. Terwijl ze op het pad liep vond ze spekkies. Die spekkies vormden een lange sliert door het bos waar ze in beland was. Daar kwam ze kabouter Plop tegen. Kabouter Plop wist een geheim, maar daarvoor moest ze naar een onbekende plek in een donker bos. De kabouter sprak honderd uit over allerlei avonturen die hij had meegemaakt..... Ze dacht dat iedereen tevree was, maar toen klonk er een krakend stemmetje:

"Nou voor mij is het allemaal net iets te soft hoor,"
zei een schattige dame van wie je niet had verwacht dat er een beest in haar schuilde,
"..... Ja hallo, wie steelt mijn tekst? Ik niet, want ik heb het niet verzonnen.

Is een visie hetzelfde als een droom? En is het voorbehouden aan een archetype om te dromen?

Mooi gesproken!

We kunnen ook gewoon met elkaar praten, zegt mijn buurman.... Er is teveel moeten in de wereld, er MOET (of mag) meer MOGEN. WILLEN lijkt me nou net iets daadkrachtiger! Daadkracht?

De vrijheid hebben om te blijven die je bent, te ontwikkelen hoe je wilt, niet te doen wat andere willen. En als dat mogen ook nog iets spontaans heeft, wordt het helemaal leuk! Dus niet gepland, maar toevallig!

Het mooiste van de groep zieners was dat ik me er volledig in thuis voelde en het idee had dat ik iedereen al kende. Jaaaaaaaaaaaaa dat klopt. We hadden meteen een verbondenheid.

De uitdaging is juist om je thuis te voelen in een groep 'anderen' die je geen van allen kent. Wrom zou je gewoon niet lekker mogen verbinden met mensen waarmee het meteen klikt?

Voor een goede samenwerking zijn meerdere verschillende archetypes noodzakelijk . De samenwerking tussen je eigen archetypes naarmate je ouder wordt. Meer uitgebalanceerd.

Inderdaad. Ik dacht toch weinig te hebben met dienaren...
Toch wel een fijn idee dat we elkaar allemaal zo nodig hebben! Nodig hebben of een aanvulling?

Mensen, dit begint meer op chatten te lijken dan op het maken van een gezamenlijk document! Lijkt me logisch... In de jaren 70 hebben ze dit ook geprobeerd met bijvoorbeeld collectieve cafes. Zelf bij gewerkt en gezien dat het niet werkt. Ik ben ervan overtuigd dat Orson Welles gelijk had, leiding en structuur zijn nodig. We zijn gelijkwaardig maar niet hetzelfde. Meneer Taylor overdreef de structuur. De waarheid

ligt in het midden. Een combi van beide? Deze sessies zijn super voor de creativiteit, we divergeren als gekken. Kan je ook met dit medium convergeren? Lijkt me een interessant experiment. Voor bepaalde stappen in een project kun je hier goed gebruik van maken. Voor elke projectfase babbelen over de aanpak, de methodiek, het vertrekpunt. Waarop een eindredactie de boel convergeert. Iemand moet een beslissing nemen. De Grieken hadden de ultieme democratie bedacht, ieder man had een gelijke stem. Maar weet het volk zelf wat goed voor het volk is. Iedereen stemt met zijn eigen portomonnee. Een raad van wijzen is een noodzaak.

Ja, waar blijven de resultaten? (Is u een strijder?) (of een ziener, ontbreekt een gezamenlijke visie ?)

Of worden we geacht te genieten van de weg? Jaja, toch wat geleerd!

En ze leefden nog lang en gelukkig. Hoe zit het dan met kortdurend geluk? of kortdurend ongelukkig zijn?

Een ontmoeting is een fractie.....

is een ontmoeting een vrijplaats of een kans voor geluk...

Zijn ze niet meer?

Nou, het einde van Microsoft komt wel in zicht met dat Googledocs

The problem with communication .. is *the illusion that it has been accomplished ...* we communiceren toch al? Alleen een beetje rottig... net als je tanden, of bladeren die te lang liggen. stinkend....er blijft niets van over... . Then, what's the point of it all? Whats thpoint of life ... we are getting there ... this is miscommunication

Of appels die je kunt lezen. of handen die je kunt zien, waar denk je nu eigenlijk echt aan... ? aan jouw bericht?

Oh wow (zucht) eindelijk iemand die aan mijn bericht denkt.

Hoofdstuk 8 We gaan op reis en nemen mee

Een verteller, een heler, een ziener, een meester, een strijder, een zoeker en een dienaar besluiten samen op reis te gaan.

De volgende morgen stappen ze in de bus en de chauffeur vraagt waar de reis heen gaat.

De verteller begint te vertellen, maar kan maar geen doel noemen. Best onderhoudend, maar vooral prettig als reisverhaaltje.

De visionair denkt het te weten, hij heeft imers een visioen gehad. Maar ja, het land van ooit bestaat helaas niet.

De meester is nog even aan het denken, dus daar komt nog geen richting uit. Ach is richting belangrijk dan? Gewoon gaan en onderweg bepalen of het zinvol is en eventueel bijsturen.

De zoeker, tsja, die heeft vooral veel lol. Maar die vindt het ook best als we gewoon blijven staan. vermoedelijk de eerste die voorstelt om een terrasje te gaan pakken.

Ja, een terrasje is prima als je nog even wil delibereren. Maar het poldermodel hebben al gedag gezegd.

De grondvester slaat de stabilisatiestangen uit. Stabiliteit zal er zijn.

Gelukkig is daar de strijder. Weg met het gefilosofeer, actie. GAs geven, we gaan gewoon.

Is het doel misschien niet het maken van een reis?

Heel, heelde, geheeld.

Meester, meesterde, gemeesterd

Zoeken, zocht, gezocht

Vinden, vond, gevonden?
Dienen, diende, gediend
Vertellen, vertelde, verteld ... vertelt?
Ach, laten we gewoon wat doen, dan gebeurt er tenminste wat.

Hoofdstuk 9 Het biertje en vieze pakken

Biertje?. Nee dank je Leo.

Ik ga toch even verder. twee biertjes dan? Dan wel ja, ik kom waar ben je? Welke laptopnummer heb je? de mijn XPS! Actie geen reactie. Leo waar zit je nou? Ik ben niet Leo

Oh wie ben je dan?

Als we nou eens alles in de blender mikken en een lekkere mix ervan maken?
Stoppen we er ook nog wat spiritualiteit in, nou dan stijgen we toch lekker een eind op en een paar smurven in, krijg je een mooi blauw kleurtje, kijkend naar het heelal.

We hoeven de archetypes natuurlijk niet te veranderen. Het kan wel. oh ja? Wel eens geprobeerd? Jaa, ben er al tijdje mee bezig (paar denenia ;)) ... rest my case!

Ja, die archetypes, dat zijn me een stel. Volgens mij moeten we eerder van de stereotypes af.

Inspireren doet, ja wat eigenlijk Krijg je dan jesus? Of Zeus de oppergod die allen goden en hun eigenschappen vertegenwoordigd?

Kijk, ontsporen is best aardig, maar nooit krijgt je wat je wil, denk daar maar eens over na, wijsneus.

Kijk, to be or not to be.

De verteller weet wat de volgende regel wordt. Maar waar gaan we heen? De visionair denkt het te weten, maar biedt geen zekerheid.

De meester is nog even aan het denken, dus daar komt nog geen richting uit. Ach is richting belangrijk dan? Gewoon gaan en onderweg bepalen of het zinvol is en eventueel bijsturen.

De zoeker, tsja, die heeft vooral veel lol. Maar die vindt het ook best als we gewoon blijven staan. Nee, dat klopt niet. We willen wel graag iets doen, ondernemen, ontdekken, grenzen verleggen, uitdagingen aangaan en zeker met veel plezier en lol.

Hoofdstuk 10 Stilte...

In deze woordenstroom word ik stil. Waarom wil ik nog iets toevoegen? Alles is al gezegd of wordt op dit moment gezegd. Met welk motief wil ik nog iets toevoegen? De schoonheid van stilte verschijnt. De schoonheid van communicatie zonder woorden. Woorden leiden af, zeggen veel en niets. Misschien moeten we gewoon eens met zijn allen een kwartier lang gewoon stil in dezelfde ruimte staan. Mooi idee, de stilte laten spreken, zoals de liggende wind verteld over de naderende orkaan, de droge rivier over dat wat geweest is. De boom zonder blad die wacht op de lente. De fiets die achtergelaten is.... Woorden zijn krachtig, verbeelden en versterken.

En nu de conclusie van dit lange verhaal: ben je daar al, ik begin pas!

Haha, maar vanuit de stilte ontstaan mooie dingen.

ben je stil als je achter de compu zit?

in jezelf of buiten jezelf.

Ik ben graag stil buiten mezelf. Ik kan de rust niet vinden namelijk.

Al die archetypes hebben een rode draad gemeen, het draadje van vertrouwen op, geloven in of overtuigd zijn van iets, in iets van perspectief voor jezelf, perspectief voor de ander en perspectief voor het geheel (gezin, familie, vriendschap, organisatie) en dat alles gebaseerd op het perspectief van interactie en verbinding

In de tussentijd, ergens op een zonnig terras in een klein dorpje boven Milan, sloten winkeliers hun winkels en veegde de oude dame haar stoep voor de 2e keer die dag. Haar buurmeisje liep zingend over straat, op de terugweg van een bezoek aan oma. De straathonden zochten een plek voor de nacht. Etensgeuren vulden de straat. Een penetrante speklucht drong vermengde zich met de schaterlach van de ziener, die in een visionaire cape van zwartgalligheid de tunnel van oneindigheid indook. Zo, eindelijk op weg naar huis, dacht hij. Oma bakt toch lekkere spekjes.
whatever happens: geloof nog steeds, in jouw kracht
misschien te vaak, soms tegen beter weten in
in elke dag een nieuwe kans,
in elke kans een nieuw begin.

pluk de dag met een lach

Hoofdstuk 11 Vice Versa

Ziener - Lezen ze vis of fruit?
Dienaar - Misdienaar
Verteller - Vragers
Zoeker - Bezoeker
Strijder - Altijd in het verzet?
Meester - is de rest dan Slaaf?
Grondvesters of mollen?
Heler - likt z'n wonden

Het draadje van je waar je vandaan komt? De draad die langer wordt en breekt als je iemand ontmoet en je draadje aan koppelt. Zo kronkelt je bestaan zich door de eeuwigheid.

Hoofdstuk 12 Einde en new beginnings

de kracht zit hem in de reis, de reis van dit document, (zoekers?) Yes ik zit hier! En hier!

het einde van het document.

het einde van het begin.

wat is er daarna? een nieuw begin, een nieuwe ontmoeting.

Is het iemand al opgevallen dat je je in dit document ook gedraagt als je archetype?

Nawoord

Archetype Heerser meets cybercrime

Control alt del

Colofon: mede opgesteld door: Zoeker, (vul hier uw archetype?)

Ik ben een veel meer recalcitrant archetype dan ik dacht (als het anoniem is :-))

En toch ook structurerend typ. Dus het antwoord is neen!

Ja probeer aardig de intellectueel uit te hangen en scherpzinnig te zijn, een dienaar dus.

VRAGENRONDE:

Wie o wie voelt zich geroepen? Waar zijn de zoekers haahahahaha

Ja hier! Maar ik geloof dat de zoekers weer op zoek gaan naar iets nieuws. HET gaat nu wel een beetje vervelen.

WVTTK:

Tis mooi geweest!